

Ministerstwo
Finansów

Warszawa, dnia 14 lutego 2012 r.

Departament Podatków Lokalnych

PL/LS/836/2/KPV/12/317

Pan Jacek Grządka
Prezes Regionalnej Izby
Obrachunkowej w Lublinie
ul. Karłowicza 4 IX p.
20-027 Lublin

Odpowiadając na pismo z dnia 1.02.2012 r. w sprawie przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, Ministerstwo Finansów uprzejmie informuje.

Zgodnie z art. 8 pkt 6 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 95, poz. 613 ze zm.) opodatkowaniu podatkiem od środków transportowych podlegają przyczepy i naczepy, które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą równą lub wyższą niż 12 ton, z wyjątkiem związanych wyłącznie z działalnością rolniczą prowadzoną przez podatnika podatku rolnego.

Stosownie do art. 10 ust. 1 pkt 6 lit. b ww. ustawy rada gminy uchwała stawki podatku od środków transportowych, w zależności od dopuszczalnej masy całkowitej zespołu pojazdów, liczby osi oraz rodzaju zawieszenia, dla przyczep i naczep, które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą wyższą niż 36 ton. Uchwalając stawki rada gminy uwzględnia wysokość górnych stawek określonych w ustawie oraz, w przypadku wymienionych pojazdów posiadających do 3 osi, stawek minimalnych określonych w załącznikach do ustawy.

Zauważyć należy, że brak określenia w załączniku nr 3 do ustawy minimalnych stawek podatku dla tych spośród wymienionych środków transportowych, które posiadają więcej niż 3 osie nie wyłącza możliwości opodatkowania tej kategorii. Literalne brzmienie przepisu wskazuje, że jeśli wymienione środki transportowe mają więcej niż 3 osie, to przy określaniu wysokości stawek uwzględnić należy jedynie ich górną wysokość określoną w ustawie, natomiast brak jest ograniczeń co do ich minimalnej wysokości. Mając jednak na uwadze, że eliminacja zakłóceń konkurencji między przedsiębiorstwami transportowymi jest wskazywana w Dyrektywie 1999/62/WE Parlamentu Europejskiego oraz Rady z dnia 17 czerwca 1999 r. w sprawie pobierania opłat za użytkowanie niektórych typów infrastruktury przez pojazdy ciężarowe (Dz. Urz. WE L 187 z 20.7.1999) jako cel uzasadniający wprowadzenie podatku od środków transportowych nie wydaje się zasadnym przyznawanie dla tego rodzaju pojazdów preferencji poprzez przyjęcie stawek niższych niż przewidziane dla pojazdów trzyosiowych.

Dopuszczalnym wydaje się więc uchwalenie wysokości stawek podatku od środków transportowych dla wyżej wymienionych przedmiotów opodatkowania w kategorii dla pojazdów o trzech osiach i więcej, jak i utworzenie osobnej kategorii dla pojazdów czteroosiowych.

Niemniej w przypadku, gdy uchwała gminy nie określa stawki podatku od środków transportowych dla przyczep czteroosiowych, to wobec braku kluczowego elementu konstrukcyjnego podatku nie ma możliwości określenia wysokości zobowiązania podatkowego. W takim przypadku koniecznym wydaje się dostosowanie uchwały tak by przyjęte rozwiązania odzwierciedlały możliwe stany faktyczne.

Powyższe stanowisko nie stanowi interpretacji w rozumieniu art. 14a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 ze zm.), a jedynie opinię Ministerstwa Finansów w przedmiotowej sprawie i ma charakter kierunkowy.

DIREKTOR
Departamentu Podatków Lokalnych
Justyna Przekopiak